

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **XX**
bytem XX
zastoupen Mgr. Pavlem Říčkou, advokátem se sídlem Türkova
2319/5b, 149 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**
sídlím Vyšehradská 427/16, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 30. června 2023, č. j. MSP-30/2023-ODKA-ROZ/3

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým byl zamítnut jím podaný rozklad proti rozhodnutí ministerstva spravedlnosti ze dne 7. 3. 2023, čj. MSP-2/2022-OINS-SVIN/17. Ve správním řízení byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 109j odst. 1 písm. b) zákona č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „notářský řád“), a to za skutek, že v rozporu s ust. § 1 odst. 1 notářského řádu označil v návrhu smlouvy o úschově jako notář, přičemž v záhlaví smlouvy bylo označení „xxx“, označení notář pak dále použil ve zprávě zaslané emailem dne 10. 11. 2021, kde v závěru uvedl „Zůstávám s pozdravem,

xxxxx“, přestože si musel být vědom, že nesplňuje zákonné podmínky pro používání tohoto označení, neboť nebyl státem pověřen notářským úřadem. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 20 000 Kč, a povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení, včetně zrušení prvostupňového správního rozhodnutí, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uvedl tyto žalobní body, jimiž je soud při přezkumu vázán. Výklad, který použil žalovaný, má za neústavní a restriktivní. Podle jeho názoru zákonodárce měl na mysli širší výklad, který se neomezuje pouze na zapsané osoby v notářském seznamu, ale i na notáře zahraniční (Spojené státy americké). Poukázal na to, že je běžnou praxí akceptovat listiny vyhotovené zahraničními notáři. Uvedl, že Česká republika nemá pravomoc omezovat třetí suverénní státy v tom, aby si rozhodly, kdo bude u nich notářem. Poukazuje na to, že i notáři zapsaní v seznamu notářů v České republice mohou páchat obdobné přestupky i ve třetích státech. V žalobě dále uplatňuje své hodnocení práce žalovaného, které není žalobním bodem. Argumentaci neustále opakuje, poukazuje na charakter správního soudnictví, což rovněž nesouvisí s napadeným rozhodnutím.

[3] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž obsahově odkazoval na odůvodnění správních aktů a proběhlé správní řízení.

[4] Při ústním jednání účastníci na svých procesních stanoviscích setrvali.

[5] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. uvedeno, že žalovaný se ztotožnil s posouzením věci, jak ji provedlo ministerstvo v odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí. Výkon notářství je vyhrazeno pouze fyzickým osobám, které stát pověřil notářským úřadem, je zde potom odkaz na popis skutku. Skutkem byla naplněna i materiální stránka přestupku, jímž je veřejný zájem na eliminaci poškozování klientů, zamezení klamání a uvádění v omyl klientů a jiných dotčených osob, vůči kterým žalobce na území České republiky vystupoval jako notář, a zájem na dobré pověsti notářských úřadů. Otázku, zda je žalobce notářem, otevřela osoba, která měla uzavřít navrhovanou smlouvu, a která si ověřovala, v jakém režimu má být úschova realizována (tedy zda jako notářská úschova); není tak pravdivé tvrzení žalobce, že sám věc vysvětlil. Žalobce použil označení notář v listinách, z nichž vyplývalo, že byly vyhotoveny jím jako notářem federálního státu Texas. Pokud žalobce použil označení notář s telefonním číslem s českou předvolbou, emailovou adresu s českou doménou, identifikačním číslem přiděleným českým živnostenským úřadem, adresou notářské kanceláře na území České republiky a identifikátorem datové schránky, která mu byla zřízena coby fyzické osobě, vytvořil tak dojem, že se jedná o osobu oprávněnou vykonávat notářskou činnost podle notářského řádu. Definici přestupku podle ust. § 109j odst. 1 písm. b) notářského řádu je nutné vykládat v souvislosti s ust. § 1 odst. 1 notářského řádu.

[6] V odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí, s jehož částí se žalovaný ztotožnil, je mj. uvedeno, že není zpochybňováno to, že žalobce je notářem federálního státu Texas, kdy při této činnosti může vystavovat listiny, které mohou být akceptovány orgány České republiky. Žalobci je však vytýkáno něco jiného, kdy jako notář federálního státu Texas nevystupoval.

[7] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[8] Podle ust. § 109j odst. 1 písm. b) notářského řádu: *„Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že ... (b) použije označení „notář“, ačkoli nesplňuje zákonné podmínky pro používání takového označení.“*

[9] Podle ust. § 1 odst. 1 notářského řádu: *„Notář je fyzická osoba splňující předpoklady podle tohoto zákona, kterou stát pověřil notářským úřadem.“*

[10] Soudu není dost dobře jasné, co žalobce svými žalobními body žalovanému vytýká, neboť ty se míjejí s podstatou rozhodnutí. Žalobce nebyl uznán vinným za to, že by vykonával praxi notáře federálního státu Texas a že by v této funkci vyhotovil nějakou listinu, kterou by předkládal třetím osobám (nebo státním orgánům České republiky), k čemuž neustále směřuje jeho argumentace. Tato okolnost vůbec posuzována nebyla, což by bylo i absurdní právě z důvodů, které žalobce v žalobě uvádí. Nic takového se nestalo. Žalobce byl postižen za skutek, že na listině, kterou vyhotovil a zaslal třetí osobě, se opakovaně označil jako notář, to vše navíc v situaci, kdy se jednalo o dosti podstatnou okolnost, kterou listina upravovala (jíž je značný rozdíl mezi úschovou a notářskou úschovou). Okolnost, že se nejednalo o neúmyslné pochybení, pak představuje následující mailová korespondence žalobce se třetí osobou, kde se znovu označuje jako notář (byť s dodatkem, že je *„notář jmenovaný Spojenými státy americkými“*, což však pro posouzení věci s ohledem na další skutečnosti nemá velký význam), a dokonce v textu mailu uvádí, že se jedná o notářskou úschovu. Rovněž skutečnost, že na smlouvě o úschově je označen českým identifikačním číslem, uvádí jako kancelář a pobočku dvě adresy v České republice, uvádí identifikační znaky české datové schránky a freemailový účet vedený na české doméně, ve svém souhrnu svědčí jednoznačně závěru, že se označoval jako notář působící v České republice a v emailové komunikaci dokonce uváděl, že se jedná o úschovu notářskou. Tyto skutečnosti jednoznačně vedou k závěru, že se žalobce přestupku dopustil, a to v přímém úmyslu.

[11] Soudu není dost dobře jasná argumentace, kterou žalobce vznesl až při ústním jednání týkající se nedostatku teritoriality. Zaprvé se jedná o opožděný žalobní bod, k němuž soud nemůže přihlížet, neboť byl učiněn až po lhůtě po podání žaloby, zadruhé pak taková námitka je pro shora uvedené posouzení věci nevýznamná. Pro naplnění skutkové podstaty přestupku není důvodné zkoumání skutečnosti, kde byl napsán email a kde jej jeho adresát otevřel, podstatné je, že se žalobce označoval za notáře působícího v České republice, a to opakovaně. Pravomoc ministerstva spravedlnosti k projednání přestupku je tak dána.

[12] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. v případě, kdy městský soud rozhodoval po zrušení rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, je kasační stížnost nepřipustná, mimo situaci, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 14. března 2024

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu